

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 12. maija rīkojumu *Stichting Woonlinie u.c./Komisija (T-202/10 RENV)*, nav publicēts, EU:T:2015:287);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 15. marta spriedums – *Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl*/Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, *Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)*

(Lieta C-415/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Valsts atbalsts — Pastāvošs atbalsts — LESD 108. panta 1. punkts — Atbalsta shēma sociālo mājokļu sabiedrību labā — Regula (EK) Nr. 659/1999 — 17., 18. un 19. pants — Komisijas novērtējums par esoša atbalsta saderību ar iekšējo tirgu — Priekšlikums par atbilstošiem pasākumiem — Saistības, ko uzņēmušās valsts iestādes, lai izpildītu Savienības tiesības — Lēmums par atbilstību — Pārbaudes tiesā apjoms — Tiesiskās sekas

(2017/C 151/09)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl* (pārstāvji – L. Hancher, E. Besselink un P. Glazener, advocaten)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Noë un P.J. Loewenthal), Beļģijas Karaliste, *Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)* (pārstāvis – M. Meulenbelt, advocaat)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 12. maija rīkojumu *Stichting Woonpunt u.c./Komisija (T-203/10 RENV)*, nav publicēts, EU:T:2015:286);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Tiesas (septītā palāta) 2017. gada 16. marta spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Agenzia delle Entrate/Marco Identi*

(Lieta C-493/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — LES 4. panta 3. punkts — Sestā direktīva — Valsts atbalsts — Maksātnešpējīgu fizisku personu parādu atlaišanas procedūra (*esdebitazione*) — PVN parādu nepiedzenamība

(2017/C 151/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: Agenzia delle Entrate

Atbildētājs: Marco Identi

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības un it īpaši LES 4. panta 3. punkts un Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 2. un 22. pants, kā arī tiesību normas valsts atbalsta jomā ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tas, ka pievienotās vērtības nodokļa parādi tiek atzīti par nepiedzenamiem atbilstoši tādām valsts tiesiskajam regulējumam kā pamatlīdētā, ar kuru ir paredzēta procedūra parādu atļaišanai un atbilstoši kurai tiesa, ievērojot zināmus nosacījumus, var atzīt par nepiedzenamiem fiziskas personas parādus, kas nav atmaksāti šai personai piemērotās maksātspējas procedūras noslēgumā.

⁽¹⁾ OV C 406, 7.12.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 15. marta spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie/Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

(Lieta C-528/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kritēriji un mehānismi tādas dalībvalsts noteikšanai, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu — Regula (ES) Nr. 604/2013 (Dublina III) — 28. panta 2. punkts — Aizturēšana pārsūtīšanas nolūkā — 2. panta n) punkts — Būtiska bēgšanas iespējamība — Objektīvi kritēriji — Nenoteikšana tiesību aktos

(2017/C 151/11)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Atbildētāji: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor, Ajvar Al Chodor

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regulas (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 2. panta n) punkts un 28. panta 2. punkts, tos aplūkojot kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstīm ir noteikts pienākums objektīvos kritērijus, ar kuriem tiek pamatoti iemesli uzskatīt, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs, kam piemēro pārsūtīšanas procedūru, varētu aizbēgt, noteikt vispārpiemērojamā saistošā tiesību normā. Šādas tiesību normas neesamība izraisa Dublīnas III regulas 28. panta 2. punkta nepiemērojamību.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.